ایران زمین
سال بیست‌وچهارم ■ شماره ۶۹۵۳
پنجشنبه ■ ۲۹ آذر ۱۳۹۷
ایران جمعه

چتر بلند یلدا روی سر ایران

گروه ایران زمین/ «شب یلدا» یا «شب چله» که آخرین شب پاییز و طولانی‌ترین شب سال به شمار می‌رود، در نزد ایرانیان از هزاران سال پیش تاکنون به‌عنوان یک سنت دیرینه از جایگاه خاصی برخوردار است و مردم برای گذر از این شب خاطره‌انگیز و طولانی، آداب و رسوم ویژه‌ای در نقاط مختلف کشور برگزار می‌کنند. با پایان یافتن این شب دراز، زمستان آغاز می‌شود و از آن زمان به بعد، طول روز بیشتر و طول شب کوتاه‌تر می‌شود.

لرستان

«شونشینی» شب چله

«مهرداد زرین جوئی» از شهروندان خرم آباد در مورد مراسم شب یلدا لرستان، می‌گوید: به شب اول زمستان در لرستان اول چله می‌گویند و دلیل این نامگذاری اعتقاد مردم منطقه به‌وجود دو چله بزرگ وکوچک در فصل زمستان است که چله بزرگ از اول دی ماه تا۱۰ بهمن و چله کوچک از ۱۰ بهمن تا ۳۰ بهمن ماه است.

مردم لرستان معمولاً برای شب چله از یک یا چند ماه قبل تدارک می‌بینند. اصلی‌ترین مراسم این شب دورهم‌نشینی (شونشینی) است که معمولاً کوچک‌ترها به خونه پدربزرگ، مادر بزرگ‌ها و بزرگ‌ترهای فامیل می روند. وی می‌افزاید: در قدیم رسم بود که از مدت‌ها قبل حیوان یا پرنده‌ای را برای این شب پرورش می‌دادند و از خوراک آن به‌عنوان غذای میهمانی استفاده می‌کردند. به گفته وی، چارشو دُر کنی(چادر شب آویزان کنی)هم رسم قشنگی است که هنوز هم در گوشه و کنار لرستان برقرار است. بچه‌ها در این شب با آویزان کردن چادر یا شال یا گلونی (سربند لری) از بام خانه‌ها از همسایه‌ها می‌خواهند به آنان شیرینی و تنقلات شب یلدا را بدهند. مثل بیشتر نقاط کشور هندوانه و انار و گندم برشته؛ مخلوط گندم و کشمش، کنجد، شاهدانه، گردو و فندق هم در همه سفره‌های شب یلدا هست. چل سرو(فال چهل سرود) هم رسم دیگر لرستانی‌ها است که در آن یک نفر تسبیح می‌اندازد و هر کدام از حاضرین یک شعر به گویش محلی می‌گویند و چهلمین شعر نیت اصلی گیرنده فال است. خیلی وقت‌ها پدر بزرگ ومادربزرگ‌ها برای نوه‌ها متل (قصه)های شیرین می‌گویند. تازه عروس‌ها و دامادها هم در شب یلدای لرستان جایگاه ویژه‌ای دارند وهدیه می‌گیرند که می‌تواند آجیل، شیرینی، میوه و هم پارچه و حتی طلا باشد.

قزوین

یلدا در خانه پدربزرگ‌ها

شب یلدا در قزوین نیز مانند شهرهای دیگر است وچند روز مانده به این شب شور و شوق خاصی بخصوص در بازار آجیل فروشان را شاهد هستیم. «حسین آرین نژاد» که یک بازنشسته است، درباره آیین‌های مخصوص این شب دربین مردم قزوین، می‌گوید: قزوین از شهرهایی است که سنت‌های خود را بخوبی حفظ کرده و آنها را پاس می‌دارد. شب چله یا همان شب یلدا نیز از رسومی است که همه مردم قزوین در این شب در خانه پدربزرگ و مادربزرگ‌ها گرد هم می‌آیند و این شب را به شادی و گفت‌وگو در کنار هم سپری و غم و غصه را از خود دور می‌کنند. قزوینی‌ها در این شب با شیرینی‌جات سنتی مانند «باقلوا»، «پادرازی» و «نان چایی» که اغلب خود درست می‌کنند در کنار هندوانه و انار و غذاهای سنتی مانند «قرمه سبزی»، «قیمه نثار» و «دیماج» از خود پذیرایی می‌کنند. «محمد فردوسی» دیگر شهروند قزوینی است که در ارتباط با مراسم شب یلدا در بین قزوینی‌ها، اظهارمی‌دارد: به طور کلی در استان قزوین از این شب برای تازه کردن دیدارها استفاده می‌کنند. در گذشته که وسایل گرمایشی به شکل امروزی نبود، کرسی می‌گذاشتند و همه در زیر کرسی و گرد آن جمع می‌شدند؛ بزرگ‌ترها با نقل خاطره‌ها و حافظ خوانی شب خوشی را سپری می‌کردند. در روی کرسی هم با قرار دادن مجمع بزرگی که در آن میوه‌هایی مانند انار، هندوانه و تنقلات زمستانی بود از هم پذیرایی می‌کردند. یکی از ویژگی‌های این شب درکنار صله رحم، حل مشکلات افراد خانواده و در برخی مواقع نیز برگزاری مراسم آشتی کنان بین کسانی بود که از هم دلخوری داشتند. البته معتقدم مسئولان و رسانه‌های ما آنچنان که شایسته و بایسته است با این رسم سنتی برخورد نمی‌کنند. این مایه تأسف است که ما هنوز نتوانسته‌ایم این آیین را ثبت جهانی کنیم. «حسن کلاهدوز» که ۸۱ سال دارد و در سرای سعدالسلطنه با تکه دوزی و ارائه و فروش آثارش روزگارش را سپری می‌کند، درباره شب یلدا می‌گوید: مردم قزوین این آیین کهن را با رفتن به خانه بزرگ ترها می‌گذرانند تا شب نشینی خود را به اولین صبح زمستانی گره بزنند. شعرخوانی، قصه گویی، خوراکی‌ها و شیرینی‌های سنتی، تنقلات و میوه‌هایی مانند هندوانه و انار، پای ثابت مراسم شب یلداست. البته به‌دلیل اینکه قزوین به نوعی گذرگاه ارتباطی بین چند استان محسوب می‌شود به تبع آن اقوام مختلفی در این استان ساکن شده‌اند که هر کدام آداب خاص خود را در برگزاری این شب دارند. به‌عنوان مثال در برخی روستاهای استان قزوین در گذشته مراسم کرسی سری برگزار می‌شد. در این مراسم خانواده پسر مجمعی را که در آن هدایایی از قبیل کله قند، پارچه، میوه و آجیل قرار داشت آذین می‌کردند و در شب چله آن را به خانه عروس می‌بردند.

خراسان

بدرقه خزان برگ‌ریزان با یلدا

«سید مجتبی هوشمند»، که هفتاد بهار از عمر خود را سپری کرده، می‌گوید: مردمان خطه پهناور خراسان شب چله را تا پاسی از شامگاه در منزل بزرگان فامیل جشن می‌گیرند. بزرگ خانواده غذایی تهیه می‌کند و میهمانان همراه با میوه‌هایی چون انار، هندوانه، سیب، گلابی، انگور و... پذیرایی می‌شوند.

او ادامه می‌دهد: هندوانه را در حضور همه قاچ می‌کنند و هر کس آرزویی دارد به آن تفال می‌زند؛ اگر رسیده باشد حتماً به آرزویش می‌رسد. اگر هندوانه را قاچ کنند و ببینند که آب و دانه‌اش به یک طرف می‌رود، بچه‌ها دلگیر می‌شوند، چون دلشان را صابون زده بودند که یک هندوانه رسیده و خوب بخورند. همچنین در این شب از آجیل شیرین چون توت خشک، انجیر، کشمش، قیسی(برگه زردآلو) به همراه آجیل شور استفاده می‌شود.«جواد کزلان» یک شهروند مشهدی دیگر نیز می‌گوید: با تاریک شدن هوا، ملاقه زن‌ها به در منازل ضربه می‌زدند و صاحب خانه می‌باید مشتی آجیل شب چله یا شیرینی و شکلات در ظرفشان بریزد.

کزلان می‌افزاید: در گذشته در این شب همه افراد خانواده دور کرسی بزرگی که گرمای مطلوبی داشت، جمع می‌شدند.

روی این کرسی مجمعی(سینی) بزرگ قرار داشت و انواع تخمه، آجیل و میوه در آن به چشم می‌خورد.شاهنامه و حافظ خوانی و تفال به دیوان حافظ از دیگر برنامه‌های شب چله بود و پدربزرگ‌ها قسمت بالای کرسی می‌نشستند و داستان‌های ایران باستان را تعریف می‌کردند.

«عباس رجایی» یک شهروند قوچانی شب یلدای دوران کودکی‌اش راچنین روایت می‌کند: یک توپ هفت لایه از پشم گوسفند و شتر و موی بز درست می‌کردیم.این توپ‌ها را داخل آتش می‌انداختیم بعد آن را با دست از لابلای آتش برداشته و هفت مرتبه به بیرون پرتاب می‌کردیم یعنی‌ای برف و باران ما با آتش به سوی تو می آییم وای زمستان از تو هراسی نداریم....

«هادی خوش افتخار» از رسم شب چله گی و بردن هدیه توسط تازه داماد به منزل پدر عروس می‌گوید:در زمان‌های قدیم برای نو عروس شب چله گی می‌بردند که اکنون نیز این سنت در خراسان انجام می‌شود. او می‌افزاید: هدایا شامل چندخوانچه بود، در یکی لباس و در دیگری یک قطعه طلا و... و چند خوانچه میوه تزیین شده که با پرطاووس زینت داده شده بود.

خوش افتخار می‌گوید: در زمان سابق در چنین شب‌هایی نقالی و نوازندگی سه تار و خوانندگی خیلی رواج داشت که متأسفانه اکنون این سنت‌های دیرینه کم کم دارد به دست فراموشی سپرده می‌شود.

سیستان و بلوچستان

شب‌چله میهمان دیار رستم

اگر شما هم با شنیدن نام شب یلدا به یاد صدای غزل خوانی در کنار کرسی و پسته خندان می‌افتید، حتماً تاکنون در این شب، میهمان مردمان خونگرم سیستان و بلوچستان نبوده‌اید. اینجا نه خبری از دانه کردن انار است و نه خبری از پسته خندان، اما زنان این دیار آنقدر خوراکی محلی درست می‌کنند که نمی‌توانی چیز دیگری درخواست کنی. «محمد شکوهی فر» یکی از مردان اهل قلم این دیار شب چله را اینگونه توصیف می‌کند: اینجا مردم سختکوش کویر یاد گرفته‌اند با هر آنچه محصول دست خودشان است سفره‌ای برای بلندترین شب سال تدارک ببینند که بی‌شک طعم خوراکی‌های آن را در هیچ کجا نچشیده‌ای. اینجا یلدا که می‌شود زنان آستین‌ها را بالا زده و بهترین آرد محصول همان سال کشاورزان را با روغنی لذیذ و شکر مخلوط می‌کنند و نانی که به آن «چنگالی» می‌گویند درست کرده وسفره یلدا که آن هم دستبافته‌ای زیبا از هنر خودشان است را با این نان می‌آرایند.جای هندوانه نیز در این سفره ثابت است. مردان این دیار تابستان‌های داغ که در مزارع مشغول هستند، شب‌های سرد زمستان را از یاد نمی‌برند و با نگهداری مرغوبترین هندوانه‌های مزارع‌شان در اتاقی بسته و تاریک زیر کاه، تابستان را به زمستان پیوند می‌دهند. البته فکر نکنید که اینجا خبری از آجیل نیست. فقط به جای آجیل‌های امروزی، «گندم بریان»، «شیرنَک»، «چَوَلی»، «قلیفی»، «کماج»، «تَجگی»، «طیفی»، «خرماندو» که همگی محصول منحصر به فرد سیستان و بلوچستان است سر سفره خودنمایی می‌کند. حتی تخمه شب‌های سرد زمستان هم تخمه ناب هندوانه این منطقه است. خوردنی خوشمزه و زمستانه دیگری که از ترکیب خرمای خوب مضافتی به همراه روغن زرد حیوانی در یک مشک آماده می‌شود و به آن «دوشو» یا «دوشاب» می‌گویند هم در این سفره زیبا جا دارد. البته اگر اهل اینجا نیستید حتماً در کنار این خوشمزه‌ها مقداری هم از پودر «ستو» که از ترکیب پودر جوی آبدارو بوداده شده با شکر و نبات به دست آمده امتحان کنید. چون هیچ کجای ایران نمی‌توانید آن را بیابید تازه در همین سیستان و بلوچستان هم فقط برای شب چله آن را درست می‌کنند. مردم این دیار از هرچه که بگذرند از شاهنامه خوانی نمی‌گذرند. آنان خود را فرزندان رستم می‌دانند و شب چله برایشان بهانه‌ای برای دور هم جمع شدن و شعر خوانی است. رستم و سهراب میهمانان اصلی سفره‌های شب چله مردم سیستان و بلوچستان هستند؛ پدران با صدای خوش «شاه نُومَه خوانی» و جوانترها نقش رستم و سهراب را بازی می‌کنند.

آذربایجان

خوانچه برای خانه تازه‌عروس

در خطه آذربایجان«علی عباسی» که اهل تبریز است، مراسم شب یلدا در خطه آذربایجان را در نقاط مختلف آن جذاب می‌داند و می‌افزاید: در برخی از این مناطق رسم بر این است که در این شب خوانچه‌ای تزئین شده به خانهٔ تازه عروس یا نامزد خانواده بفرستند و در سینی هندوانه‌ها را تزئین کنند و شال‌های قرمزی را اطرافش قرار دهند. اما در شمال این منطقه، مردم یک ماهی بزرگ را تزئین کرده و به خانهٔ عروس می‌برند. گفتنی است، مردم آذربایجان شرقی و غربی همچنان به رسوم گذشته خود به خصوص به آیین شب یلدا و رفتن به خانه بزرگترها در این شب پایبند هستند و آن را اجرا می کنند.

همدان

«فال سوزن» شب یلدا

«علی متولی» هم درباره فالگیری همدانی‌ها با عنوان «فال سوزن» در شب یلدا می‌گوید: «فال سوزن» به این ترتیب است که در این شب همه دور تا دور اتاق می‌نشینند و یکی از بزرگان خانواده به طور پیاپی شعر می‌خواند و دختر بچه‌ای پس از اتمام هر شعر بر یک پارچه نبریده و آب ندیده سوزن می‌زند و میهمان‌ها هم بنا به ترتیبی که نشسته‌اند، شعرهای خوانده شده را فال خود فرض می‌کنند. خوردن تنقلات نیز از دیگر برنامه‌های این شب است که در مناطق مختلف همدان نوع خوراکی مناسب با آب و هوای آن منطقه است، به طوری که در تویسرکان و ملایر گردو و کشمش خورده می‌شود.

چهار محال و بختیاری

فراوانی نعمت

در هر جشنی، مردم بر اساس آداب و رسوم منطقه‌ای، یکسری اعتقادات دارند که در فرا رسیدن هر جشنی، آن را انجام می‌دهند یکی از اعتقاداتی که مردم چهار محال و بختیاری دارند، فراوانی و افزایش نعمت در شب یلداست. آنان اعتقادشان بر این است که اگر در شب یلدا ماست، پنیر، نان، کدو، کنجد و پنیر را برای میهمانان و افراد حاضر در جمع فراهم کنند، باعث می‌شود تا این نعمت‌های خدادادی تا یلدای بعد نیز همیشه در سفره‌شان نمایان باشد و از این نعمت الهی بهره‌مند می‌شوند. جشن شب یلدا و آداب و رسومی که ذکر شد در چهار محال و بختیاری و در همه شهرستان‌های این استان مانند شهرکرد، بن، سامان، بروجن، اردل، فارسان، کوهرنگ، کیار و لردگان برگزار می‌شود. «زهرا راز» از قدیمی‌های چهارمحال و بختیاری است و در خصوص آیین‌های شب یلدا، می‌گوید: در شب یلدا همه خانواده‌ها به خانه پدر بزرگ و مادر بزرگ خود می‌روند و همگی دور کرسی که مادر بزرگ آماده کرده می‌نشینند و آجیل و میوه می‌خورند. وی یکی از سنت‌های مردم چهارمحال و بختیاری را پختن نوعی نان سنتی به اسم «کاکولی» در این شب می‌داند و می‌افزاید: این نان که از ترکیب آرد، شکر، مغز گردو، کشمش، شیر، رازیانه و کنجد توسط مادر بزرگ‌ها تهیه می‌شود، بسیار مقوی است. راز، یکی از رسم‌های جالب در چهارمحال و بختیاری در شب یلدا را آب پز کردن کدو تنبل عنوان می‌کند که در این استان کدو تنبل نماد خورشید است و می‌گوید: اگر در شب یلدا به این استان سفر کنید، قطعاً کدو تنبل‌های زیادی را مشاهده خواهید کرد.همچنین آش کشکی که در این استان در شب یلدا تهیه می‌شود، یکی از مواد تشکیل دهنده آن، کدو تنبل است. وی ادامه می‌دهد: با فرا رسیدن شب یلدا، عروس و دامادهایی که برای اولین بار است این شب را در کنار همسرشان تجربه می‌کنند، هدایایی خریداری می‌کنند.این هدایا معمولاً توسط خانواده داماد و همچنین خانواده عروس خریداری می‌شود، اما ممکن است دیگر اقوام نیز به رسم یادبود هدایایی برای نو عروس و داماد تهیه کنند. «فرزانه امیری» یکی از اهالی شهرکرد نیز در این خصوص اعلام می‌دارد: در شب یلدا همه افراد به خانه پدر و مادر بزرگ‌ها می‌روند و دور کرسی می‌نشینند، پدر بزرگ برای آنان شاهنامه می‌خواند یا تفألی به حافظ می‌زند. در شهرها و روستاهای چهارمحال وبختیاری نیز زنان نوعی نان سنتی به‌نام «گرده» می‌پزند که از ترکیب آرد و گردو درست می‌شود. در این شب میوه‌هایی نظیر هندوانه، انار، پرتقال، نارنگی و سیب خورده می‌شود و آجیل شب یلدا در استان گندم برشته، شاهدانه، کشمش، گردو و بادام است.

خوزستان

شعرخوانی شب چله

«مجتبی گهستونی» از دوستداران میراث فرهنگی خوزستان در خصوص آیین‌های شب یلدا در نقاط مختلف این استان می‌گوید: قدیمی‌های خوزستان از طولانی‌ترین شب سال به‌عنوان شب چله نام می‌برند؛ مردم استان چون دیگر مردم ایران که آیین‌های ملی را پاس می‌دارند، بابرپایی آیین‌هایی مربوط به‌طولانی‌ترین شب سال، شب چله بزرگ را در کنار خانواده و اقوام به شب‌نشینی و شادی می‌پردازند. در خوزستان برای زنده نگه داشتن شب یلدا یا چله که از به یادماندنی‌ترین شب‌های سال در حافظه جمعی مردم است برای خود آداب و رسوم ویژه دیگری هم دارد. در شب یلدا هندوانه چله خورده می‌شود.

بزرگان نقل می‌کنند که با خوردن هندوانه، لرز و سوز سرما به تنشان تأثیر نداشته و اصلاً سرمای زمستان را حس نمی‌کنند. از جمله آیین‌های شب یلدا در خوزستان، تفأل زدن به دیوان حافظ است. تفأل زدن به دیوان حافظ توسط بزرگ خانواده صورت می‌گیرد. آنان دیوان اشعار لسان‌الغیب خواجه شیراز را با نیت بهروزی و شادکامی می‌گشایند و فال و مراد دل خود را از او طلب می‌کنند. وی می‌افزاید: در «بهبهان» مردم این شهر دو چله بزرگ و کوچک ۲۴ روزه در دی و بهمن را گرامی می‌دارند.

ساکنان دیار باستانی «ارگان» برای اینکه تاریکی شب را با روز «تولد آفتاب» عوض کنند دورهم می‌نشستند و با سوختن هیزم، در کنار انار و تنقلات، آبگوشت هم خورده می‌شد. به خوانش قصه غولی بیابانی که ممکن بود به در خانه‌ها بیاید و افراد را با خود ببرد و همچنین قصه پیرزن می‌پرداختند. ۴ روز مانده به شب چله بزرگ را چهار و چهار می‌گفتند. پیرزنی به بالای پشت بام می‌رفت و هیزمی را پرتاب می‌کرد اگر در آب می‌افتاد می‌گفتند سرد خواهد شد و اگر در خشکی می‌نشست می‌گفتند سال گرمی پیش رو خواهد بود.

وی می‌گوید: در میان بخشی از مردم خوزستان از جمله «بهمیی ها» در شب چله یا یلدا گاه شعری خوانده می‌شد که اشاره به کوه رفتن احمد و محمد برای جمع کردن هیزم در شب چله دارد. آنان می‌گفتند:«احمدینم رود/ مهمدینم رود/ آتشی بردارم و بندازم دنیا را بزنم تش». برخی از دوستان عرب می‌گویند، در سرمای شب چله یا یلدا انار را چهار قاچ می‌کردند و در سینی می‌گذاشتند تا بخوریم.

البرز

رسم دیرینه «شال‌اندازون»

«مهراب رجبی» رئیس بنیاد البرزشناسی به اجرای رسم دیرینه «شال اندازون» در شب چله توسط اهالی روستاهای استان اشاره می‌کند و می‌گوید: شالی را که کیسه‌ای به آن دوخته شده از دریچه به درون خانه صاحبخانه آویزان می‌کردند و اهالی هرکدام به‌اندازه وسعشان در این کیسه چیزی قرار می‌دادند. رسم شال اندازون در روستاهای جاده کرج - چالوس هنگام خواستگاری نیز اجرا می‌شد. به طوری که خانواده پسر شالی پشمی را از دریچه خانه به درون آویزان می‌کردند. اگر در کیسه دوخته‌شده به شال، توت یا شیرینی قرار می‌دادند، یعنی جواب خانواده دختر مثبت بود و اگر چیزی در این کیسه قرار نمی‌گرفت، جواب منفی بود. این رسم را خودم در روستای برغان هم شاهد بودم. شال اندازون مثل مراسم قاشق زنی نشانه‌های بزرگی داشت و حتی گاهی برای کمک به خانواده‌های تنگدست و فقیر نیز کاربرد داشت تا فرد نیازمند شناسایی نشود. شال اندازون در آخر فصل زمستان یعنی «من آذوقه‌ام تمام شده»؛ نوعی استمداد بود که حکایت از پاکی و نجابت دارد.

وی می‌افزاید: به خاطر دارم در آن روزها در روستای «واریان» مادرم از یک وسیله سنگی به‌نام «چال سنگ» به‌عنوان آسیاب دستی استفاده می‌کرد. سنگ بزرگی به ابعاد یک متر در یک متر که وسط آن چاله بود و سنگ دیگری مانند هاون برای آسیاب کردن گندم درون آن قرار می‌گرفت. نوعی دستاس سنگی و قدیمی که درخاطرات دوران کودکی‌ام همیشه به یادم مانده است.

دوم دبستان بودم و در شب چله مادرم تصمیم گرفت نوعی شیرینی محلی با استفاده از توت و گردو تهیه کند و من برای کمک به این زن مهربان، پای چال سنگ نشستم تا به اصطلاح «توت آرد» درست کنم. اما آن روز استخوان پایم را آرد کردم و هنوزپایم درد می‌کند.

خراسان جنوبی

شاهنامه‌خوانی در شب چله

«سپیده قلندری اسفدن»از شهروندان خراسان جنوبی یکی از سنت‌های مردمان این استان در شب چله را خواندن شاهنامه فردوسی در این شب دانست که هنوز هم در برخی از خانواده‌های قدیمی رواج دارد.وی می‌گوید: یکی دیگر از رسم و رسوم‌های قدیم مردم خراسان جنوبی بخصوص در روستاها این بود که تقریباً همه خانواده‌ها برای تأمین گوشت خود یک یا چند گوسفند را در منزل پروار می‌کردند تا موقع نیاز گوشت آن را مصرف کنند، اما یکی از این گوسفندهای پرواری مخصوص شب چله بود که پس از ذبح، گوشت آن را ریز ریز و در دیگ ریگی(دیگ چدنی) قورمه(سرخ) می‌کردند. وقتی نان‌های محلی را با روغن‌های داغ داخل دیگ گوشت چرب می‌کردند واقعاً خوردن داشت، گوشت‌های قورمه نیز با همان نان‌های چرب میل می‌شد.

قلندری اسفدن می‌افزاید: در برخی از مناطق خراسان جنوبی از جمله شهرستان قائن شب یلدا(طولانی‌ترین شب سال) شکوه خاصی داشته و همواره در تمام خانواده‌های این شهرستان مورد احترام بوده است، مردم این منطقه هنگام برداشت محصولاتی نظیر انار، انگور، خربزه و هندوانه مقداری از این میوه‌ها را برای مصرف در شب یلدا در مکان‌های سرد و در خانه‌های قدیمی و گنبدی نگهداری می‌کنند تا در شب یلدا در کنار خانواده و اقوام از این میوه‌ها تناول کنند.وی خاطرنشان می‌شود: هدیه و خوراکی بردن به خانه عروس از جمله مراسمی است که مردم خراسان‌جنوبی در شب یلدا انجام می‌دهند. در شب یلدا خانواده داماد برای دخترانی که تازگی نامزد کرده‌اند هدایایی می‌فرستند و به این صورت خانواده عروس و داماد دور هم جمع می‌شوند و بلندترین شب سال را جشن می‌گیرند. این هدایا شامل سینی میوه و تنقلات، پارچه و لباس‌های نو است که داماد برای تازه عروس خود می‌برد.